

[Hans Hansen (Rørby).]

klinikker, som omtales i § 9, paa en vis Maade legaliserer Forebyggelserne. Man løber efter min Mening en stor Fare ved at forflygtige den private Ansvarlighed, ligesom jeg ogsaa mener, at dette at give Raad og Vejledning paa dette Omraade ikke kan være nogen Opgave, som har det mindste offentlige eller officielle Stempel paa sig. Jeg har fra første Færd med stor Interesse fulgt den højtærede Justitsminister baade i hans mundtlige og skriftlige Forsvar og Begrundelser for sin Opfattelse, og jeg kan kun sige, at jeg har været tilfreds med den. Men den højtærede Minister har jo aldrig lagt Skjul paa, at det netop er den personlige Ansvarlighed, der skal være Fundamentet for Loven. Jeg synes derfor heller ikke, at disse Seksualklinikker hører hjemme i Loven, hvis den skal svare til Ministerens egen Indstilling.

Vi har derfor tilladt os at stille Ændringsforslag, der gaar ud paa at fjerne disse Klinikker af Loven. Vi foreslaar at lade §§ 9, 10, 11 og 12 udgaa, idet disse omhandler Klinikkerne og den Maade, hvorpaa de skal virke og administreres. Heraf følger saa, at vi maa foreslaa at stryge de Henvisninger til disse Klinikker, som findes i §§ 2 og 4.

Hvad de i øvrigt stillede Ændringsforslag angaar, maa jeg anerkende, at Ministerens og Flertallets Ændringsforslag Nr. 1—6 er Forbedringer af Lovforslaget, dette gælder i særlig Grad Nr. 1 og Nr. 4. Jeg kan med min bedste Vilje ikke give det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit Ret i, at Venstres Forslag til § 1's Udformning skulde være bedre og klarere end Ministerens. Det gør slet ikke noget, at hæderlige Læger faar et stort Ansvar. Lægerne skal have et stort Ansvar, og det maa ikke forflygtiges ved Loven. Derfor maa § 1, som er den vigtigste af Lovens Paragraffer, hverken være for snæver eller for rummelig. Den maa af Hensyn til hæderlige og ansvarsbevidste Læger ikke være for snæver, og den maa heller ikke være for rummelig, fordi man da løber den Risiko, at mindre ansvarsbevidste Personer kan udnytte den. Jeg er som sagt tilfreds med det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1, ogsaa fordi det svarer til, hvad jeg pegede paa ved Lovforslagets første Behandling. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4 vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med, at Straffen for de paagældende Kvinder under særlig formildende Omstændigheder kan bortfalde. Jeg fremførte dette som et Ønske ved første Behandling, og jeg maa udtale min Tak

til Ministeren, fordi han væsentligt har forbedret Lovforslaget paa disse Omraader. Vi kan altsaa tiltræde Ændringsforslagene Nr. 1—6.

Hvad angaar Venstres og de Konservatives Forslag til en ny Affattelse af Lovforslaget, har jeg egentlig kun det at indvende, at jeg synes, Strafftilmaalingen for Kvinderne er for streng, og der gives, forekommer der mig, for lidt Rum til at tage Hensyn til de formildende Omstændigheder, hvad der er et meget vigtigt Punkt.

Af de Ændringsforslag, der er stillet til Forslag til Lov om Ændringer i Straffelovens § 235, kan vi tiltræde Nr. 1, som er stillet af de to Mindretal i Udvalget. Vi mener, at det er nok, naar der er Forbud mod forargelig Reklame med de Genstande og Stoffer, der her er Tale om. Vi vil stemme imod Ændringsforslag Nr. 3, som tilmed har medtaget en Bestemmelse om Fastsættelse af Priser. Jeg synes, man maa sige, at den Sagkundskab, der maa forudsættes ved saadanne Prisansættelser, ikke kan være til Stede i Rigsdagen. Vi kan ikke tiltræde den Betragtning, der ligger bag dette Ændringsforslag, men mener som sagt, at et Forbud mod forargelig Reklame maa være nok.

Jeg anbefaler de af os stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa at udtage af Lovforslaget al offentlig Indblanding og stryge Seksualklinikkerne. Jeg mener, at man hermed fører Lovforslaget helt paa Linie med den Motivering, Justitsministeren har givet. Vi kan, som nævnt, stemme for de af Ministeren og Flertallet under Nr. 1—6 stillede Ændringsforslag, men vi maa stemme imod Venstres og de Konservatives Ændringsforslag under Nr. 7 og 8, og ligeledes maa vi naturligvis, som jeg allerede har sagt, stemme mod det af Det kommunistiske Parti stillede Ændringsforslag, som er det eneste, der virkelig adskiller sig fra Lovforslagets Hovedlinie, idet det medtager den sociale Indikation.

Alfred Jensen: Ved første Behandling af disse Lovforslag fremsatte vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, vort Syn paa en Lovgivning paa Svangerskabets Omraade. Vor Ordfører gjorde gældende, at saa længe de moralske Fordomme endnu eksisterer, saa længe de økonomiske Forhold er saa usikre, som de er, saa længe der ikke er skabt en ordentlig Mødre- og Børnehjælp, vil det være uheldigt at gaa til en Lovgivning paa dette Omraade, som udelukker den sociale Indikation. En Svangerskabslovgivning, der ikke medtager den